

مجمع عمومی
شورای امنیت

پخش: همگانی
مورخ ۱۰ جون ۲۰۱۶
متن اصلی: انگلیسی

مجمع عمومی
نشست هفتم
اجندای شماره ۳۷
وضعیت افغانستان

شورای امنیت
سال هفتاد و یکم

وضعیت افغانستان و تاثیرات آن بر صلح و امنیت جهانی

گزارش سرمنشی عمومی

I. مقدمه

۱. این گزارش در مطابقت با قطعنامه شماره ۶۸/۱۱ مجمع عمومی و قطعنامه شماره ۲۲۷۴ (سال ۲۰۱۶) شورای امنیت ترتیب شده که طی آن از من خواسته شده بود تا هر سه ماه در مورد انکشافات در افغانستان گزارش بدهم.
۲. این گزارش معلومات تازه ای را در رابطه به فعالیت های ملل متحد در افغانستان به شمول اقدامات سیاسی، بشردوستانه، توسعه و حقوق بشری از زمان گزارش قبلی من (A/70/775-S/2016/218 را ببینید) که به تاریخ ۳ مارچ ۲۰۱۶ ارائه شده بود، فراهم می نماید. این گزارش همچنین خلاصه ای از تحولات مهم سیاسی و امنیتی و رویدادهای منطقه ای و بین المللی مربوط به افغانستان را ارائه می دهد.

II. انکشافات مرتبط

3. حکومت کماکان با چالش های مهم امنیتی، سیاسی و اقتصادی مواجه است. محرک اولیه برای روند احتمالی صلح با طالبان از طریق گروه هماهنگی چهارجانبه در رابطه به روند صلح و آشتی در افغانستان از دست رفت، اما پیشرفت به سوی یک توافقنامه صلح با حزب اسلامی گلبدین انجام شد. شورای ملی مقرری های ضروری را در حالی که دولت پست های کلیدی اضافی را پر میکرد تصویب کرد. پیشرفت های محدودی در پیشبرد اصلاحات انتخاباتی و آمادگی ها برای برگزاری انتخابات مجلس و شورای ولسوالی ها صورت گرفته است. وضعیت امنیتی با درگیری های مداوم و شدید مسلحانه، که از سال 2001 بیشترین تعداد آن ثبت شده، مشخص شده است که تاثیر منفی آن بر شهروندان ملکی، با افزایش تلفات و آمار بیجا شدگی افزایش یافته است. دولت همچنان به گرفتن آمادگی برای اجلاس سران سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) در ورشو و کنفرانس بروکسل در مورد افغانستان در

بروکسل ادامه داده و در برنامه اصلاحاتی خود، از جمله اقدامات مبارزه با فساد و شناسایی اولویت های آینده توسعه‌ی، به دستاوردهایی دست یافته است. با این وجود، رشد اقتصادی در سطح پایینی و مهاجرت به میزانی زیاد ادامه داشته است.

الف. انکشافات سیاسی

4. تلاش ها برای بخشیدن نیرویی دوباره به پروسه صلح با طالبان بعد از چهار جلسه گروه هماهنگی چهارجانبه متشکل از افغانستان، چین، پاکستان و ایالات متحده امریکا که در گزارش پیشین من به آن اشاره شد برای نگهداری قوه محرکه ادامه دارد. به تاریخ 5 مارچ، طالبان بیانیه ای صادر کردند که در آن تأکید شده بود که در مذاکرات صلح شرکت نخواهد کرد مگر اینکه پیش شرط هایش، از جمله خروج نیروهای خارجی، حذف طالبان از فهرست های تحریم های بین المللی و آزادی زندانیان طالب، برآورده شود. به تاریخ 12 اپریل، طالبان حملات بهاری سالانه خود را به راه انداختند. یک هفته پس از یک حمله گسترده در کابل به تاریخ 19 اپریل، که طی آن 56 فرد ملکی کشته و 337 نفر زخمی شدند، رئیس جمهور افغانستان، اشرف غنی، جلسه مشترک فوق العاده شورای ملی را در 25 اپریل برگزار کرد. وی طی سخنرانی خود آمادگی پاکستان برای آوردن طالبان به میز مذاکره را مورد سوال قرار داده، خود را دوباره متعهد به تضعیف شورشیان از طریق عملیات های جنگی دانسته و خواستار اجرای مجازات اعدام برای زندانیانی شد که به جرایم امنیت ملی متهم شده اند. پس از اینکه او در تاریخ 8 ماه می حکم اعدام شش فرد بازداشت شده را صادر کرد، دو روز بعد طالبان در اقدامی تلافی جویانه دو افسر پولیس ملی افغانستان را در ولایت پکتیکا به دار آویختند. گروه هماهنگی چهارجانبه پنجمین جلسه خود را در 18 ماه می در اسلام آباد برگزار کرد که در آن اعضای اجلاس تعهد خود را نسبت به روند صلح تکرار کردند. هیچ تاریخی برای جلسه آینده تعیین نشد.

5. در حالیکه تلاش برای دستیابی به صلح با طالبان متوقف شد، پیشرفتی در جهت تکمیل توافق صلح میان دولت و حزب اسلامی گلبدین صورت گرفت. در تاریخ 17 مارچ، یک هیئت ازین گروه نخستین مذاکرات مستقیم صلح را در کابل با شورای عالی صلح برگزار کرد. فرستادگان بعدی در تاریخ 23 اپریل به دعوت رئیس جمهور برای گفتگو با مقامات ارشد دولتی به کابل رسیدند، بعدتر جلسه ای به تاریخ 30 اپریل با رئیس جمهور برگزار شد. رئیس شورا سید احمد گیلانی، پیش نویس نهایی توافقنامه صلح در 19 ماه می را قبل از ارسال به رئیس جمهور و رهبری حزب اسلامی گلبدین جهت امضا کردن مورد تایید قرار داد، که در حالت تعلیق قرار دارد. پیش از این، در تاریخ 1 اپریل، شورا جهت پیگیری نگرانی ها در مورد اثربخشی اش با ایجاد یک استراتژی جدید برای فعالیت ها و پایان دادن به اکثریت حضور ولایتی خود، تنها روسای شوراها صلح ولایتی و روسای تیم های دبیرخانه مشترک ولایتی را حفظ کرد.

6. عدم اطمینان درباره چشم انداز مذاکرات مستقیم میان حکومت و طالبان با کشته شدن ملا منصور، رهبر طالبان، به تاریخ 21 ماه می در حمله هواپیماهای بدون سرنشین توسط ایالات متحده در ایالت بلوچستان و بیانیه 25 ماه می طالبان درباره جانشین او، هیبت الله آخوندزاده پاکستان افزایش یافت. در همان بیانیه، پسر متوفی ملا عمر، ملا یعقوب، که در تاریخ 4 اپریل شورای رهبری طالبان و کمیسیون نظامی را پذیرفته بود، در کنار سراج الدین حقانی که کماکان سمت معاونیت آخوندزاده را حفظ کرده بود، به عنوان معاون وی انتخاب شد. در تاریخ 25 ماه می، جناح تحت رهبری ملا رسول که درگیر منازعات مسلحانه با عناصر وفادار طالبان به متوفی ملا منصور بود، اعلام کرد که انتصاب آخوندزاده را قبول نمی کند.

7. حکومت پیشرفتی در انتصاب مقامات ارشد انجام داد. در 9 اپریل، شورای ملی، کاندید رئیس جمهور تاج محمد جاهد را به عنوان وزیر داخله و محمد فرید حمیدی را به عنوان لوی خرنوال تایید کرد. در تاریخ 5 ماه می، رئیس جمهور معصوم ستانکزی که قبلا به عنوان سرپرست وزارت دفاع کار کرده بود را به عنوان رئیس امنیت ملی و

ژنرال عبدالله خان را به عنوان سرپرست جدید وزارت دفاع گماشت. انتصاب آنها نیازمند تأیید توسط مجلس است. چندین والی جدید نیز در ولایات بادغیس، هلمند، وردک و زابل منصوب شدند، و تنها در 2 ولایت از 34 ولایت سرپرستان در حال اداره ولایت هستند. با وجود این گام‌های مثبت، برخی از پست‌های مهم هنوز پر نشده‌اند. این پست‌ها شامل رئیس اداره مستقل ارگان‌های محل، رئیس کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی، وزیر معادن و پترولیم و والیان بلخ و نورستان می‌باشد.

8. در همین حال، گروه‌های سیاسی مخالف همچنان خواستار اجرای توافق نامه سیاسی 21 سپتامبر 2014 شدند که پایه و اساس حکومت وحدت ملی را تشکیل می‌دهد. بعضی از گروه‌ها خواستار برگزاری انتخابات پارلمانی و شورای ولسوالی‌ها در ربع سوم سال 2016 بودند، در حالی که دیگران اصرار داشتند که مدت زمان حکومت وحدت ملی پس از دو سال منقضی می‌شود و باید از طریق انتخابات زودهنگام ریاست جمهوری یا لویه جرگه جایگزین شود. وزیر امور خارجه ایالات متحده، جان کری، در حالی که در تاریخ 9 اپریل از کابل بازدید کرد، به عنوان شاهد توافق نامه سپتامبر 2014، اظهار داشت که این توافقنامه پنج سال طول خواهد کشید. این موضع به شدت توسط چندین شخصیت و جناح‌های عمده مخالفت سیاسی، از جمله رئیس‌جمهور پیشین، حامد کرزی، رئیس شورای حراست و ثبات افغانستان، عبدالرسول سیاف و رئیس جبهه ملی نوین انورالحق احدی، مورد انتقاد شدید قرار گرفت. به طور کلی، مخالفان سیاسی دسته بندی شده باقی ماندند، که منعکس کننده تقسیم کلی نخبگان سیاسی بود. به عنوان نشانه‌ای از تقسیمات سیاسی، تصمیم کابینه به تاریخ 30 اپریل مبنی بر تجدید نظر درباره مسیر برق ترکمنستان- ازبکستان- تاجیکستان- افغانستان- پاکستان از گذرگاه سالنگ به جای ولایت بامیان، اعتراض‌های گسترده‌ای در سراسر کشور توسط اقلیت قومی هزاره ایجاد کرد. مخالفت زمانی به نقطه نهایی خود رسید که چندین هزار معترض در 16 ماه می در کابل گرد هم آمدند. در حمایت از این تصمیم، تظاهراتی در مقیاس کوچکتر در سراسر کشور برگزار شد.

9. رئیس‌جمهور مجدداً تعهد حکومت برای برگزاری انتخابات پارلمانی و شورای ولسوالی‌ها را تأیید کرد و در مکتوبی به تاریخ 9 اپریل مساعدت انتخاباتی ملل متحد را برای رای گیری درخواست کرد که در ماه جنوری برای 15 اکتبر 2016 اعلام شد. از 10 تا 19 ماه می، ملل متحد یک ارزیابی نیازهای اولیه را در شهر کابل انجام داد. در 28 فبروری، رئیس‌جمهور دو فرمان جدید در مورد قانون انتخابات و قانون ساختارها، وظایف و مقامات کمیسیون مستقل انتخابات و کمیسیون مستقل شکایات انتخاباتی را تصویب کرد. این فرمان‌ها در ادامه رد فرمان‌های پیشین توسط شورای ملی صادر شد. در حالی که پیشنهادات کمیسیون خاص اصلاحات انتخاباتی مانند تعریف جرایم انتخاباتی، منابع مالی کمپاین و ثبت نام رای دهندگان در فرمان جدید منعکس شده، فرمان دوم برگرفته از برخی پیشنهادات، از جمله ترکیب کمیته گزینش و نهادهای انتخاباتی بود. کمیته‌ای که وظیفه گزینش کمیشنرهای انتخاباتی را دارد، در 5 اپریل جلسه‌ای برگزار کرد، اما با توجه به اینکه این حکم در شورای ملی در حال بررسی است، هنوز کار خود را از سر نگرفته است. در نتیجه، رهبری نهادهای انتخاباتی، به خصوص پس از استعفا رئیس کمیسیون مستقل انتخابات، محمد یوسف نورستانی در 26 مارچ هنوز معلوم نیست. این پست هنوز خالی است، در حالی که مجموعاً میزان پست‌های خالی در کمیسیون 40 درصد است.

10. وضعیت امنیتی دشوار، برخی از سیاستمداران برجسته را وادار ساخت تا در همکاری با گروه‌های شبه نظامی در داخل و خارج از حکومت، خواستار نقش مستقیم تری در تلاش‌های نظامی شوند. معاون اول ریاست جمهوری، عبدالرشید دوستم و گروه‌های شبه نظامی در همکاری با حزب سیاسی او جنبش ملی، عملیات ضد شورشی را در ولایت جوزجان در 20 اپریل آغاز کردند. والی ولایت بلخ، عطا محمد نور نیز عملیاتی را در شمال رهبری کرد. پیش از این به تاریخ 8 مارچ، عبدالرسول سیاف به طور عمومی اعلام کرد که مجاهدین سابق بدون تأیید دولت می

توانند به مبارزه با شورشیان بپیوندند. شورای امنیت ملی از این گرایش ها انتقاد کرده و در 5 اپریل دستورالعملی را صادر کرد که طی آن درخواست شده بود تا مقامات امنیتی عملیات های امنیتی را رهبری می کنند.

11. در روز 20 مارچ، برداشتن یک پوستر از معاون اول رئیس جمهور در مزارشریف، منجر به چندین روز تظاهرات و ضدتظاهرات در چندین ولایت شمالی پیش از افزایش تبادل آتش بین اعضای جنبش ملی و جمعیت اسلامی در روز 24 مارچ در ولایات میمنه و فاریاب شد، که طی آن یک فرد ملکی کشته و چهار تن دیگر مجروح شدند. پس از مداخله رهبران حزب، مقامات ولایتی و یک هیئت از طرف ریاست جمهوری، صلح برقرار شد. در روزهای 17 و 18 ماه می، در میان گروه های مرتبط با دو طرف در ولسوای المار ولایت فاریاب، 15 نفر از جمله 1 فرد ملکی کشته و 18 تن از جمله یک فرد ملکی مجروح شدند.

ب. امنیت

12. وضعیت امنیتی در افغانستان از آغاز سال 2016 با عملیات طالبان به میزان بی سابقه ای رو به وخامت گذاشته است. درگیری های مسلحانه در چهار ماه اول سال جاری نسبت به مدت مشابه سال 2015، 14 درصد افزایش یافته است و در مقایسه با هر ماه در سال های گذشته نیز بیشتر شده است. در اپریل 2016، بیشترین تعداد درگیری های مسلحانه از جون 2014 گزارش شده که همزمان با انتخابات ریاست جمهوری بوده است.

13. با وجود افزایش درگیری های مسلحانه، حوادث امنیتی به طور کلی کاهش یافته است. بین 16 فبروری و 19 می، ملل متحد 6122 مورد رویداد امنیتی را ثبت کرده است که نشان دهنده کاهش 3 درصدی نسبت به مدت مشابه در سال 2015 است که در درجه اول مربوط به کاهش حوادث مواد منفجره تعبیه شده می شود. حوزه های جنوب، جنوب شرق و شرق همچنان اکثریت رویدادها را شامل می شوند (68.5 درصد). مطابق با روندهای قبلی، درگیری های مسلحانه اکثریت حوادث امنیتی (64 درصد) را به خود اختصاص داده است و به دنبال آن مواد منفجره تعبیه شده (17.4 درصد) است. کشتار هدفمند کاهش یافته است: از 16 فبروری تا 19 ماه می، 163 مورد ترور، از جمله تلاش های ناموفق، ثبت شده اند که نشان دهنده کاهش 37 درصدی نسبت به مدت مشابه در سال 2015 است. در مجموع 15 حمله انتحاری، در مقایسه با 29 مورد در همان دوره در سال 2015، و همچنین چندین حادثه بزرگ گزارش شده است. بعدها حمله ای پیچیده علیه کنسولگری هند در جلال آباد در روز 2 مارچ؛ حمله ای علیه محل اقامت سرپرست ریاست امنیت ملی در شهر کابل به تاریخ 21 مارچ و حمله ای با هدف قتل دو فرمانده برجسته ارتش در 24 و 27 مارچ در ولایات کندهار و لوگر اتفاق افتاد. طالبان مسئولیت این دو حمله را بر عهده گرفتند.

14. حملات شورشی ها پس از آغاز عملیات بهاری طالبان موسوم به عملیات عمری، به شدت افزایش یافت. طالبان در اعلامیه آغاز کمپاین سالانه خود در 12 اپریل، از حملات گسترده در برابر "موقعیت های دشمن" همراه حملات تاکتیکی و کشتارهای هدفمند فرماندهان نظامی سخن گفتند. برخلاف سال های گذشته، این حرکت به طور خاص مقامات ملکی دولت را تهدید نمی کرد. در دو هفته اول تهاجم، تعداد حملات آغاز شده طالبان تقریباً دوبرابر این تعداد در مقایسه با دو هفته گذشته بود، که در نتیجه بیشترین تعداد درگیری های مسلحانه در ماه اپریل از سال 2001 تاکنون ثبت شد. از زمان آغاز حمله، طالبان 36 حمله به دفاتر اداری ولسوالی ها که شامل فشاری هماهنگ بالای شهر کندوز است را راه اندازی کرده اند. نیروهای ملی دفاعی و امنیتی افغانستان اکثریت این حملات را دفع کردند. این حمله با تکمیل برداشت محصول فصلی خشخاش در ولایت هلمند در اوایل ماه می، باعث افزایش درگیری ها در حوزه جنوبی شد. طالبان همچنین تلاش های خود را برای غلبه بر بخش های مهم استراتژیکی ولایت ارزگان در نزدیکی شاهراه قندهار-ترینکوت متمرکز کردند و کنترل مناطق استراتژیک ولایت بغلان را که نیروهای امنیتی در ماه جنوری یک عملیات پاکسازی در آن انجام داده بودند را باز پس گرفتند.

15. نیروهای ملی دفاعی و امنیتی افغانستان مخصوصاً در ولایات بغلان، فاریاب، هلمند، کنر، کندز، ننگرهار و ارزگان تحت فشار قرار گرفتند، و توسط نیروهای قطعات خاص افغانستان و کمک های نظامی بین المللی تقویت شدند. با وجود تلاش های شدید برای تقویت واحدهای اردو، به خصوص در ولایت هلمند، کمبود های قابل توجهی در زمینه های فرماندهی و کنترل، رهبری، تدارکات و هماهنگی کلی باقی مانده است. در چهار ماه اول سال 2016، گزارش ها حاکی از افزایش تلفات نیروهای امنیتی بود. استقامت نیروها با توجه به افزایش میزان حملات فرسایشی، یک چالش است. با وجودی که هدف استخدام نیروها بود، میزان استخدام گیری مجدد به شکل خاص کم بوده و همچنان ضرورت بود تا خسارات دیگر نیز جبران شود. در اپریل 2016، تعداد نیروهای اردو و پولیس ملی افغانستان به ترتیب 87 و 74 درصد بیشتر از سطح پیش بینی شده در اگست 2016 بود. برخی پیشرفت ها در افزایش ظرفیت هوایی انجام شد و نیروی هوایی تعداد محدودی حملات هوایی را انجام داد.

16. بحث ها در مورد مأموریت پشتیبانی قاطع ناتو پس از سال 2016 و ترتیبات بودجه آینده برای نیروهای ملی دفاعی و امنیتی افغانستان پیش از نشست ناتو در ماه جولای ادامه داشت. دبیر کل ناتو، ینس استولتنبرگ، در روزهای 15 و 16 مارچ از کابل دیدار و طی آن با رئیس جمهور و عبدالله عبدالله رئیس اجراییه افغانستان ملاقات کرده و بار دیگر تعهد ناتو را به افغانستان تکرار کرد. در تاریخ 11 ماه می، اعضای ناتو و نمایندگان تمویل کنندگان در جلسه هیئت امنای صندوق مالی اردوی ملی افغانستان در بروکسل درباره کمک مالی به نیروهای ملی دفاعی و امنیتی افغانستان تا سال 2020 در بحث و گفتگو می کنند. در روز 20 ماه می در بروکسل، وزیر امور خارجه کشورهای شرکت کننده بر گسترش مأموریت پس از سال 2016 توافق کردند.

17. سایر گروه های مسلح از جمله جنبش اسلامی ازبکستان در شمال افغانستان و دولت اسلامی عراق و شام ولایت خراسان حضور کمی در شرق خاک افغانستان داشتند. از زمان گزارش قبلی من، عملیات های نیروهای ملی دفاعی و امنیتی افغانستان، حمایت شده توسط حملات هوایی نظامی بین المللی، حضور داعش در ولایت ننگرهار جایی که این گروه همچنین از سوی طالبان تحت فشار قرار گرفت را کاهش داده است. این امر به داعش کمک کرد تا حضوری کوچک و ثانوی را در همسایگی ولایات کنر و نورستان در جستجوی پناهگاه های امن و سربازگیری به وجود بیاورد.

18. در مجموع 25 حادثه ثبت شده، از جمله 6 مورد تهدید، 3 حادثه مربوط به مواد منفجره تعبیه شده و 6 واقعه مرتبط با جنایت بالای ملل متحد تأثیر داشته است. در تاریخ 20 ماه می، یک گارد قراردادی ملل متحد در شهر کابل کشته و یک گارد دیگر و یک کارمند ملل متحد در یک حادثه تیراندازی زخمی شدند که شرایط شان تحت بررسی است.

ج. همکاری منطقوی

19. از زمان گزارش قبلی من، تلاش های افغانستان و پاکستان برای تقویت روابط متاثر از عدم پیشرفت روند صلح با طالبان، و نیز تنش های مرزی و ادعاهای متقابل در مورد آتش غیرمستقیم مرزی، بوده است. تصمیم پاکستان برای عادی سازی مراحل عبور از مرز، که منجر به بررسی های شدیدتر و طولانی تر توسط مقامات مرزی شد، موجب تظاهرات در 2 و 5 ماه می در جلال آباد و ولسوالی مومند دره ولایت ننگرهار شد. افزایش تنش های مرزی اوایل ماه می، موجب بسته شدن موقت گذرگاه مرزی ترخم از 10 تا 13 ماه می شد. مرز در 13 می پس از مذاکرات در اسلام آباد بین سفیر افغانستان در پاکستان و رئیس اردوی پاکستان مجدداً باز شد.

20. افغانستان با تأکید بر اقتصاد و امنیت، تعامل منطقه ای خود را ادامه داد. در 23 ماه می، رئیس جمهور، رئیس جمهور جمهوری اسلامی ایران حسن روحانی و نخست وزیر هند، نارندرا مودی، یک توافق نامه ترانسپورتی و ترانزیتی سه جانبه در تهران امضا کردند تا تجارت بین سه کشور و به طور بالقوه کشورهای آسیای مرکزی، به خصوص با تأمین دسترسی به دریا از طریق توسعه بندر ایرانی چابهار تسهیل شود. در طی کنفرانسی در مورد پروژه

خط لوله های ترکمنستان-افغانستان-پاکستان-هند در 25 اپریل، معاونین وزارت های امور خارجه ترکمنستان و افغانستان اهمیت آن را برای ایجاد اعتماد منطقه ای عنوان کردند. یک مراسم بی سابقه برای پروژه انتقال برق و تجارت برای آسیای میانه و آسیای جنوبی که افغانستان، قرقیزستان، پاکستان و تاجیکستان را به هم وصل می کند، در تاریخ 12 ماه می با حضور رئیس جمهور تاجیکستان امامعلی رحمان، نخست وزیر قرقیزستان سورونبای جینبکوف، نخست وزیر پاکستان نواز شریف و رئیس اجراییه عبدالله در تاجیکستان برگزار شد. از 15 تا 18 ماه می، رئیس اجراییه از چین بازدید کرد، که طی آن دو کشور شش سند همکاری دو جانبه را در رابطه با کمک های تخنیکی، زیربنایی، بشردوستانه و اقتصادی امضا کردند. در 21 و 22 می، رئیس جمهور یک سفر رسمی به قطر انجام داد، که طی آن با امیر تمیم بن حمد آل ثانی و نخست وزیر عبدالله بن ناصر بن خلیفه آل ثانی دیدار کرد.

21. منطقه تعهد مداوم به روند استانبول-قلب آسیا را به عنوان بستری برای همکاری های منطقه ای از جمله مبارزه با تروریسم و اتصال منطقه ای اظهار داشت. در 26 اپریل، مقامات ارشد کشورهای اشتراک کننده در این روند در دهلی نو ملاقات کردند، آنها بر لزوم تلاش های جمعی برای مبارزه با تروریسم و افراط گرایی تأکید کردند. کشورهای اشتراک کننده سه جلسه گروهی تخنیکی منطقه ای در مورد تجارت و فرصت های سرمایه گذاری در هند به تاریخ 4 مارچ، در مورد آموزش، در جمهوری اسلامی ایران به تاریخ 10 مارچ، و در مورد مبارزه با تروریسم در شهر کابل به تاریخ 3 اپریل برگزار کردند. در آن جلسات، اشتراک کنندگان برگزاری یکسری جلسات تخصصی برای آمادگی گرفتن جهت جلسات مقامات ارشد درباره موضوعات امنیتی و اقدامات ضدتروریستی که در بیانیه اسلام آباد به تاریخ دسامبر 2015 بیان شده است را تصویب کردند. از 15 تا 20 ماه می، کار گروه اعمال مقابله با تروریسم در شهر کابل با مقامات دولتی در مورد برنامه های خود برای تهیه چارچوبی برای یک استراتژی ضد منطقه ای مقابله با تروریسم در این روند مشورت کرد.

22. کشورهای آسیای میانه و فدراسیون روسیه همچنان از تأثیر نامنی مرزی در افغانستان ابراز نگرانی کرده و قول همکاری بیشتر با کابل را دادند. در 27 و 28 اپریل، در پنجمین کنفرانس امنیت بین المللی مسکو، اشتراک کنندگان توافق کردند که تروریسم تهدیدی است که نمی توان به طور مستقل با آن مبارزه کرد. از 29 تا 31 مارچ، در سمینار ملل متحد در آلماتی قزاقستان، اشتراک کنندگان از پیشنهاد گنجاندن افغانستان در رویکردهای مبارزه با افراط گرایی منطقه ای حمایت کردند. رئیس اجراییه نمایندگی افغانستان را در اجلاس سازمان همکاری اسلامی در استانبول ترکیه، در تاریخ 14 و 15 اپریل برعهده داشت، که ابلاغیه نهایی آن شامل فراخوان وحدت در مقابله با افراط گرایی بود.

III. حقوق بشر

23. در 17 اپریل، هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (یوناما) گزارش خود در مورد حفاظت از افراد ملکی در درگیری های مسلحانه در افغانستان در سه ماهه اول سال 2016 را منتشر کرد. بین 1 جنوری و 31 مارچ، این هیئت 1,943 مورد تلفات افراد ملکی (600 کشته و 1,343 مورد زخمی) را ثبت کرد. این هیئت 60 درصد تلفات افراد ملکی را به عناصر ضد دولتی، 19 درصد را به نیروهای طرفدار دولت و 16 درصد را به تبادل آتش میان نیروهایی که نمی توان آنها را نیروهای طرفدار یا مخالف دولت دانست، منسوب کرد. مجموعاً 6 درصد از تلفات افراد ملکی منسوب نشدند. درگیری های زمینی عامل اصلی تلفات افراد ملکی باقی مانده و باعث 38 درصد از حوادث مرگ و زخمی شدن افراد ملکی بوده است، به دنبال آن مواد منفجره تعبیه شده باعث 20 درصد تلفات افراد ملکی و حملات پیچیده و انتحاری باعث 18 درصد تلفات افراد ملکی شده اند. در 25 می، یوناما گفتگوهایی در سطح بالا در مورد حفاظت از افراد ملکی با مقامات ارشد دولتی، نیروهای امنیتی و دفاعی ملی افغانستان، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان و مأموریت پشتیبانی قاطع ناتو انجام داد. نیروهای امنیتی مجدداً بر تعهد دولت در پیشگیری و کاهش تلفات افراد ملکی تأکید کردند. در تاریخ 28 ماه می، این کمیسیون با وزارت دفاع

ملی، وزارت امور داخله و ریاست عمومی امنیت ملی با هدف تقویت پاسخگویی و شفافیت در عملکردها و اقدامات ارگانهای دفاعی و امنیتی، تفاهم نامه ای را امضا کرد.

24. حملات گسترده طالبان و عناصر مخالف دولت در محلات زندگی افراد ملکی همچنان ادامه داشته است. در 5 اپریل، عناصر مخالف دولت یک دستگاه مواد انفجاری تعبیه شده در وسیله نقلیه را در مقابل یک هدف نامعلوم در ساحه یک مارکت در ولسوالی سیاه گرد ولایت پروان منفجر کردند که در نتیجه آن 8 فرد ملکی کشته شده و 35 نفر دیگر از جمله 4 کودک زخمی شدند. بین 15 تا 30 اپریل، یوناما امار 90 مورد تلفات اولیه (15 کشته و 75 زخمی) ناشی از درگیری های مسلحانه در نزدیکی شهر کندز، را ثبت کرد. طالبان مسئولیت حمله به شهر کابل را در 19 اپریل بر علیه ریاست امنیت حفاظت از رجال برجسته برعهده گرفتند که باعث کشته شدن 56 نفر و زخمی شدن 337 نفر از افراد ملکی شد. در 25 ماه می، طالبان مسئولیت حمله انتحاری با هدف قرار دادن وسیله نقلیه در حال انتقال کارمندان محکمه به خارج از شهر کابل را برعهده گرفتند که در نتیجه آن 12 مسافر کشته و 9 فرد ملکی از جمله 6 کودک زخمی شدند.

25. طالبان همچنان به تهدید نهاد های رسانه ای و خبرنگاران ادامه می دهند و ادعا می کنند که آنان به تبلیغات مشغول هستند. در 28 فبروری، دولت کمیته ای متشکل از نمایندگان وزارت امور داخله، وزارت اطلاعات و فرهنگ، دفتر لوی خارنوالی، ریاست عمومی امنیت ملی و اتحادیه های خبرنگاران را برای بررسی دوسیه های مربوط به قتل خبرنگاران تشکیل داد. در 3 می، رئیس جمهور یک فعال حقوق بشر را به عنوان سفیر آزادی بیان در افغانستان منصوب کرد. بر علاوه 6 زندانی اعدام شده در 8 می، 600 نفر دیگر، از جمله 100 نفر محکوم به جرایم امنیت ملی، به اعدام محکوم شده اند. یوناما همچنان به دادخواهی برای به تعویق انداختن مجازات اعدام، احترام به ضمانت های دادرسی عادلانه و تسریع در اصلاحات قانونی برای تبدیل مجازات اعدام به حبس ابد ادامه داد.

26. نگرانی های مداومی در مورد بازداشت کودکان به اتهامات مربوط به امنیت ملی، از جمله ادعای ارتباط با گروه های مسلح وجود دارد. در تاریخ 31 مارچ، 227 پسر با چنین اتهامی در مراکز اصلاح و تربیت نوجوانان بازداشت شدند. علاوه بر این، در فبروری 2016، 166 زندانی که به عنوان افراد زیرسن دستگیر شده بودند، از جمله 53 نفر که هنوز کودک بودند، با بزرگسالی در یک مرکز با تدابیر امنیتی بالا در ولایت پروان نگهداری می شدند.

27. بین 1 جنوری و 31 مارچ، کارگروه نظارت و گزارشدهی 343 حادثه را که منجر به کشته شدن 161 کودک، از جمله 43 دختر، و زخمی شدن 449 نفر دیگر (336 پسر و 113 دختر) شده بود را تأیید کردند. درگیریهای زمینی عامل اصلی تلفات کودکان و پس از آن بقایای مواد منفجره باقیمانده از جنگ و مواد منفجره تعبیه شده عامل تلفات هستند. 208 مورد تلفات کودکان به عناصر مخالف دولت از جمله 149 مورد تلفات به طالبان نسبت داده شده اند. نیروهای طرفدار دولت مسئول 154 مورد تلفات کودکان بودند. ملل متحد 18 گزارش از استخدام و استفاده از کودکان از جمله حداقل 40 پسر را دریافت کرده و استخدام 9 پسر از جمله 7 مورد توسط طالبان، 1 مورد توسط عناصر مخالف دولت و 1 مورد توسط پلیس ملی افغانستان را تأیید کرده است. در 6 اپریل، وزارت امور داخله واحد جدید حمایت از کودکان را در مرکز استخدام پلیس ملی افغانستان در شهر کابل افتتاح کرد و تعداد کل این واحدها را به 7 مورد در سراسر کشور رساند. در سه ماهه اول سال 2016، ملل متحد گزارشی از 8 مورد آدم ربایی دریافت و چهار واقعه از جمله پنج پسر را تأیید کرد. ربودن چهار پسر به طالبان و آدم ربایی و تجاوز به یک پسر به پلیس محلی افغانستان نسبت داده شد.

28. خشونت ناشی از منازعه همچنان بر امکانات صحتی و تعلیمی تأثیر گذاشته و بر مکتب رفتن و ارائه خدمات صحتی برای کودکان تأثیر می گذارد. کارگروه نظارت و گزارش دهی 17 واقعه تأثیرگذار بر دسترسی به تعلیم و 29 حادثه تأثیرگذار بر خدمات مراقبت صحتی را تأیید کرد. در 18 اپریل، ملل متحد گزارشی با عنوان "تعلیم و مراقبت صحتی

در معرض خطر" را منتشر کرد، که از 1 جنوری 2013 تا 31 دسامبر 2015 را شامل می شود. مستندات مربوط به آن در سال 2015 تنها 132 واقعه مرتبط با درگیری علیه مکاتب بوده که نشان دهنده افزایش آن از 86 درصد در مقایسه با سال 2014 می باشد. همچنین 125 مورد حادثه که در سال 2015 بر دسترسی به مراقبت های صحت تاثیرگذار بوده اند ثبت شده اند که در مقایسه با 59 نفر در سال 2014 و 33 مورد در سال 2013 بوده است.

29. دولت در ادامه اقدامات خود را برای رفع خشونت علیه زنان و اجرای برنامه عملی ملی درباره قطعنامه 1325 شورای امنیت (2000)، که بودجه آن مورد بحث قرار داشت. در 24 اپریل، دولت معلوماتی را در ادامه مشاهدات پایان یافته کمیته رفع تبعیض علیه زنان ارسال کرد (CEDAW/C/AFG/CO/1-2/Add.1).

30. ملل متحد به تسهیل گفتگوهای سیاسی با هدف پایان دادن به خشونت علیه زنان و پشتیبانی از خدمات حمایت از زنان ادامه داد. در مجموع 11 مرکز حمایت از زنان در 9 ولایت و 5 مرکز راهنمای خانواده برای بازماندگان خشونت خانگی، از مجموع 23 مرکز فعال در سراسر کشور توسط ملل متحد پشتیبانی شدند. برای ساده سازی ارائه خدمات و اطمینان از پیروی از سیاست ها و پروتکل در مراکز حمایت از زنان، وزارت امور زنان و ملل متحد از 24 تا 26 اپریل ورکشاپی با همین موضوع، با حضور 67 نفر از کارمندان وزارت، مدیران مراکز حمایت از زنان و شرکای تطبیق کننده برگزار کردند. ملل متحد در مجموع 322 نفر را در ولایات فراه و خوست، از جمله 134 زن، متشکل از دانشجویان، نمایندگان جامعه مدنی، مقامات ولایتی و رهبران محلی را در مورد کنوانسیون حذف همه اشکال تبعیض علیه زنان و قطعنامه 1325 شورای امنیت (2000) آموزش داد. در مجموع 133 عضو شورای ولایتی، از جمله 27 زن از 9 ولایت شمالی و شمال شرقی، آموزش در مورد حقوق بشر و سمت دهی جندر در زمینه نظارت و ارزیابی دریافت کردند.

31. دولت کار خود را برای تجدید نظر در کد جزا با هدف ارسال کل قانون اصلاح شده تا دسامبر سال 2016 به ولسی جرگه، به عنوان یکی از تعهدات کوتاه مدت اتکا به خود از طریق چارچوب پاسخگویی متقابل ادامه داد. به تاریخ 1 ماه می، کارگروه اصلاحات قانون جزا، به ریاست وزارت عدلیه و متشکل از نمایندگان نهادهای بخش عدلی و ملل متحد، بخش اول کد اصلاح شده را برای بررسی به وزیر عدلیه ارسال کرد. این اصلاحات تضمین کننده انطباق با عدالت جزایی بین المللی و هنجارهای حقوق بشری است.

32. در 11 می، شورای ملی ولسی جرگه حکم ریاست جمهوری به تاریخ 2 سپتامبر 2015 را در مورد بازداشت جلوگیری کننده به این دلیل که نقض مفاد کلیدی قانون اساسی مربوط به مراحل مقرر و حق آزادی است رد کرد. یوناما حمایت خود را برای حصول اطمینان از اینکه هر قانون پیشنهادی اصلاح شده درباره بازداشت جلوگیری کننده منعکس کننده استانداردهای بین المللی است ادامه داد. پیش از این، در 2 اپریل، افغانستان دومین گزارش دوره ای خود را به کمیته مبارزه علیه شکنجه ارائه کرده بود (CAT / C / AFG / 2) را ببینید).

33. در 18 اپریل، یوناما گزارش خود را در مورد ارزیابی خدمات صحتی زندان ها در 31 ولایت از مجموع 34 ولایت در برابر حداقل قوانین استندرد ملل متحد برای رفتار با زندانیان منتشر کرد. مشخص شد که اکثر زندانیان به مراقبت های طبی دسترسی داشتند، اما این خدمات به طور یکسان در دسترس گروه های آسیب پذیر، از جمله زنان و کودکان همراه شان نبود. یوناما گزارش خود را در تاریخ 26 اپریل با رئیس عمومی اداره زندان مرکزی به اشتراک گذاشته و در هماهنگی کردن پشتیبانی تمویل کنندگان برای رفع کاستی ها همکاری کرد.

IV. تطبیق پروسه کابل و هماهنگی با مساعدت های توسعه‌ی

34. افغانستان همچنان با چالش های اقتصادی روبرو بوده است. اپدیت توسعه افغانستان، که در تاریخ 18 اپریل توسط بانک جهانی منتشر شد، شامل تخمین رشد اصلاح شده رو به پایین، از 1.9 به 1.5 درصد است. طبق اظهار بانک، در سال 2016 رشد 1.9 درصدی پیش بینی شده است، در حالی که صندوق بین المللی پول (IMF) در گزارش خود در تاریخ 13 می، رشد 2.0 درصدی را پیش بینی کرده است که نشان دهنده سرعت آهسته بهبود

- است. هر دو نهاد بر اهمیت تداوم و پیش بینی پیشرفت در اصلاحات و همچنین پیشرفت های امنیتی برای تقویت اتکای اقتصادی به خود تأکید کردند. نشانه اتکای محدود به خود در محیط کسب و کار توسط اداره حمایه سرمایه گذاری افغانستان ثبت شده است که از کاهش 30 درصدی سرمایه گذاری خالص در سال 2015 در مقایسه با سال 2014 خبر داده است. سرمایه گذاری ها به خصوص در بخش های ساخت و ساز، معدن و زیربنا کاهش یافت.
35. دولت، نمایندگان صندوق بین المللی پول و تمویل کنندگان بحث و گفتگو در مورد برنامه آینده صندوق بین المللی پول برای افغانستان را ادامه دادند. پس از ختم موفقیت آمیز برنامه نظارت بر کارکنان در 13 اپریل، دولت به طور رسمی کمک مالی برای سه سال تحت برنامه اعتبار مدت دار صندوق بین المللی پول در جلسات صندوق بین المللی پول و گروه بانک جهانی که از 15 تا 17 اپریل در واشنگتن دی سی برگزار شده بود کرد. مذاکرات در مورد برنامه جدید، با تمرکز بر مدیریت عمومی مالی، اصلاحات در بخش مالی و اصلاحات در حمایت از توسعه بخش خصوصی، از 18 تا 26 ماه می در دهلی نو برگزار شد و انتظار می رود امادگی های کنفرانس درباره افغانستان در بروکسل در ماه اکتبر اطلاع رسانی شود.
36. وضعیت پیشرفت در اصلاحات با تسلط بر گفتگوی پالیسی کمکی در پیشبرد اجلاس ناتو و کنفرانس بروکسل ادامه داشت. در تاریخ 4 اپریل، وزیر مالیه، اکیل حکیمی و نماینده ویژه من، نیکلاس هایسوم، مشترکا جلسه مشترک ویژه هیئت نظارت هماهنگی مشترک در شهر کابل را رهبری کردند، که طی آن دولت گزارش داده است که 90 درصد از تعهدات برای دوره 2015-2016 برای خود اتکایی از طریق چارچوب پاسخگویی متقابل تکمیل شده یا در جریان تکمیل بوده است. دولت کار خود را در چارچوب ملی صلح و توسعه افغانستان ادامه داده و پیش نویسی را در 9 می با شرکای توسعه ای به اشتراک گذاشت. دولت همچنین گزارش داد که پیشرفتی در تهیه 3 برنامه از 22 برنامه اولویت دار ملی، از جمله منشور شهروندان، توسعه شهری و برنامه های توانمندسازی اقتصادی زنان و برنامه اصلاحی عدلی حاصل شده است.
37. ارتباط میان هزینه های امنیتی و توسعه، با توجه به اینکه هزینه های بخش امنیتی باعث ادامه فشار مالی بر بودجه دولت شده است توجه جدیدی را به دست آورده است. علیرغم افزایش 22 درصدی در سال 2015، 10.4 درصد از درآمد دولت از تولید ناخالص داخلی است، که پایین تر از کل هزینه های امنیتی در بودجه که 12.2 درصد می باشد است. توسعه الگوی پایدار برای رشد اقتصادی و هزینه های اولویت بندی شده، با توجه به تقاضای پایین ملی، افزایش فقر و ادامه نرخ های رشد پایین، چنان که در جلسات بهاری صندوق بین المللی پول و گروه بانک جهانی در 16 اپریل و در جلسه سالانه بانک توسعه آسیا در تاریخ 2 می مورد بحث واقع شده، همچنان اولویتی کلیدی است.
38. دولت از تلاشهای خود برای پیشبرد برنامه مبارزه با فساد خود گزارش داد. در 19 مارچ، با حکم ریاست جمهوری، شورای عالی حکومتداری، عدالت و مبارزه علیه فساد اداری برای نظارت بر تدوین و تطبیق ستراتیژی ملی مبارزه علیه فساد ایجاد کرد. این شورا پس از عملیاتی شدن، به ریاست رئیس جمهور تشکیل می شود و رئیس اجراییه، دو معاون رئیس جمهور، رئیس عدلیه، وزیر عدلیه و لوی خانونال را شامل می شود. در 5 می، در جریان کنفرانس مبارزه علیه فساد به میزبانی اتحادیه اروپا در شهر کابل، رئیس جمهور تأسیس یک محکمه ویژه مبارزه علیه فساد که توسط اجلاس ناتو کار کند، و برنامه هایی برای تقویت کارگروه اصلی موجود جنایات برای حمایت از تحقیقات مبارزه علیه فساد را اعلام کرد. وی تعهدات خود را در اجلاس مبارزه علیه فساد اداری، که در 12 می در لندن برگزار شد، تکرار کرده و بیانیه ای صادر کرد که در آن به تشریح اقدامات از جمله ایجاد نهادهای مبارزه علیه فساد در سطح بالا، تقویت همکاری های بین المللی برای اجرای قانون، تسهیل اشتراک معلومات در مورد داوطلبان فاسد و اجرای استانداردهای جمع آوری مالیات پرداخت.

39. دولت همچنین برای مقابله با فساد در بخش عدلی و در سطح فراملی اقداماتی را انجام داده است. برای تقویت دفتر خود، در تاریخ 28 ماه می، لوی خارنوال جدید 40 مقام رسمی از جمله 19 نفر از 34 روسای جدید ولایتی خارنوالی و مدیران جدید سه واحد داخلی مربوط به مبارزه علیه فساد، حسابرسی داخلی و رفع خشونت علیه زنان را منصوب یا منتقل کرد. بین مارچ 2015 و مارچ 2016، اداره نظارت قضایی ستره محکمه کشور 85 نفر از جمله 6 قاضی و 14 کارمند اداری قوه قضاییه و مشاوریت دفاعی مظنون به دست داشتن در فساد قضایی را دستگیر کرده و برای تحقیق ارجاع کرد. این مسئله همچنین نشاندهنده افزایش بیشتر از 100 درصدی در مقایسه با مدت مشابه در سال 2015 است. دولت همچنین 602 قاضی محکمه اولیه و محکمه استیناف را به نمایندگی از یک چهارم عدلیه، از جمله تمام قضات رئیس محاکم استیناف در ولایت 33 از مجموع 34 ولایت، به منظور ارتقاء استقلال قضایی با کاهش خطر نفوذ محلی در سمت هایی جدید منصوب کرد. در تاریخ 1 ماه می، رئیس خارنوال های استیناف طلب ولایت هلمند اسامی 25 مقام دولتی را که مظنون به فساد و غصب زمین بودند را منتشر کرده و تحقیقات را آغاز کرد.

40. دولت اصلاحاتی را در سطح فراملی به منظور بهبود حکومتداری و ارائه خدمات تطبیق کرد. رئیس جمهور 12 شاروال جدید را از طریق یک پروسه رقابتی منصوب کرد و تعداد کل شاروالان منصوب شده را به 15 نفر از مجموع 154 نفر رساند. برای تقویت بیشتر ارائه خدمات و توسعه شهری برای شاروالی ها، در 4 فبروری، دولت پست رئیس عمومی شاروالی را در اداره مستقل ارگان محلی به پست معاون وزیر ارتقا داد.

41. همچنین تلاشها برای حرفه ای شدن پلیس ملی افغانستان و تقویت پلیس جامعه محور ادامه یافت. وزارت داخله با حمایت ملل متحد، در تاریخ 1 و 2 مارچ کنفرانس ملی در مورد پلیس در جامعه را با حضور 300 نفر از جمله نمایندگان دولت و جامعه مدنی برگزار کرد. اشتراک کنندگان قطعنامه ای را تصویب کردند که خواستار گسترش مفهوم پلیسی سازی جامعه در سراسر کشور است. در 7 اپریل، وزارت یک تیم حمایتی برای تقویت آموزش، تعلیمات و رهبری ایجاد کرد.

V. مساعدت های بشردوستانه

42. وضعیت بشردوستانه، با بیجاشدگی های داخلی ناشی از منازعات جدید، ادامه چالش های دسترسی و آسیب پذیری های مداوم برای جوامع روستایی متزلزل باقی مانده است. در تاریخ 15 ماه می، ملل متحد از ابتدای سال 2016 بیش از 118,000 تن از افراد جدید بیجا شده ی داخلی را در 24 ولایت از 34 ولایت ثبت کرد، که نشان دهنده افزایش 10 درصدی در مقایسه با مدت مشابه در سال 2015 است. حداقل 15,000 نفر به تازگی بر اثر حمله بهاری طالبان آواره شده اند. بیشترین تعداد بیجاشدگی های جدید در ولایات کندز و بغلان (45,000) و ولسوالی دeraud ولایت ارزگان (12 هزار و 700) گزارش شده است. محدودیتهای دسترسی کماکان مانع ارزیابی نیازمندی ها و ارائه مساعدت های بشردوستانه شده است.

43. تعداد پناهجویانی که از طریق برنامه بازگشت داوطلبانه ملل متحد باز می گردند، به میزان قابل توجهی کاهش یافته است، که نشان دهنده عدم قطعیت های مرتبط با محیط اقتصادی، سیاسی و امنیتی است. در تاریخ 14 ماه می، 4643 پناهنده، از جمله 3 هزار و 901 نفر از پاکستان و 688 نفر از جمهوری اسلامی ایران در سال 2016 برگشت داده شده اند. آمار عودت کنندگان با سال 2014 مقایسه شده است، سالی که کمترین میزان عودت کنندگان از زمان تأسیس برنامه بازگشت داوطلبانه در سال 2002 را ثبت کرده است. بسیاری از افراد عودت کننده تصمیم به بازگشت به مناطق سکونت اصلی خود را نداشتند، از جمله بسیاری از کسانی که در مراکز شهری ساکن شده اند. ملل متحد همچنان به حمایت از دولت در تدوین یک استراتژی جامع بازگشت داوطلبانه و ادغام مجدد

را برای پرداختن به چالش های پیش روی عودت کنندگان ادامه داد. در همین حال ، 758558 افغان بدون اسناد شناسایی از جمله 67.619 نفر از جمهوری اسلامی ایران و 8.239 نفر از پاکستان به صورت خودجوش بازگشتند. بر علاوه 62.425 افغان از جمهوری اسلامی ایران و 7259 نفر از پاکستان اخراج شدند. در حالی که این آمار همچنان بالاست ، بازگشت های خودجوش از پاکستان 44 درصد کمتر از میزان افزایش آن در اوایل سال 2015 پس از عملیات نظامی در وزیرستان شمالی است. افغانستان همچنین میزبان شمار زیادی پناهنده از وزیرستان شمالی در ولایات خوست و پکتیکا است.

44. مهاجرت افغان ها به اروپا در سطوحی بالا ادامه یافت. از ابتدای سال 2016 ، 39465 افغان از طریق دریا وارد اروپا شده اند که 21 درصد از کل ورودی ها را تشکیل می دهند که دومین گروه بزرگ جمعیتی پس از سوری ها را تشکیل می دهند. در زمینه افزایش تعداد مهاجران افغان ، چندین کشور اروپایی تلاش ها برای بازگشت پناهجویان رد شده افغان را افزایش دادند. بین 1 جنوری و 31 اپریل ، سازمان بین المللی مهاجرت به 851 ، 1 بازگشت کننده داوطلب از اروپا ، در مقایسه با مدت مشابه در سال 2015 به تعداد 450 نفر مساعدت کرد. تقریباً نیمی از بازگشت کنندگان از آلمان بوده اند. بحث و گفتگو بین دولت و شرکا در مورد اقدامات برای تغییر الگوهای مهاجرت و ایجاد انگیزه برای ماندن شهروندان در افغانستان ادامه دارد.

45. افغانستان همچنان تحت تأثیر بلایای طبیعی و شرایط وخیم آب و هوایی بود که منجر به جاری شدن سیل و بیجاشدگی شد. بین مارچ و اپریل ، 79 حادثه فاجعه ملی ثبت شده که روی 36.945 نفر تأثیرگذار بوده است ، از جمله 1.043 نفر که در نتیجه سیل در ولایت هلمند بیجا شده و از شرکای بشردوستانه مساعدت دریافت کرده اند. انتظار می رود باران های عادی تا بالاتر از حد نرمال در ماه مارچ و اپریل در مناطق مهم تولید محصولات زراعی افغانستان منجر به برداشت متوسط گندم و بهبود امنیت غذایی برای اکثر خانواده های فقیر در سراسر کشور طی سه ماه آینده شود.

46. تلاش برای ریشه کن کردن فلج اطفال ، که در افغانستان بومی است ، همچنان با چالش های دسترسی و امنیت روبرو بود. از ابتدای سال 2016 پنج مورد جدید شناسایی شده اند: سه مورد در ولایت کنر ، یک مورد در ولایت هلمند و یک مورد دیگر در ولایت قندهار. وزارت صحت با حمایت ملل متحد فعالیتهای ایمن سازی تکمیلی از جمله دو کمپاین را در سراسر کشور انجام داد. تخمین زده می شود که حدود 200 ، 000 کودک ، از جمله 147 ، 000 کودک در حوزه شمال شرق و 30.555 کودک در حوزه شرق که در آنجا عناصر ضد دولتی مانع از دسترسی شدند و 22.445 کودک در حوزه جنوب ، که درگیری های فعال در آنجا جریان داشت هنوز واکسن نشده باشند. نظارت بر کمپاین ها در ولایات هلمند و فراه به دلیل ناامنی محدود باقی ماند.

47. شرکای برنامه ماین پاکی با هماهنگی ملل متحد ، 42 میدان ماین گذاری شده و سه میدان جنگ را در سه ماهه اول سال 2016 پاکسازی کردند ، که در نتیجه 15 قریه در پنج ولسوالی عاری از ماین اعلام شدند. در پایان این سه ماه ، تخمین زده شد که 4334 میدان ماین و جنگ باقی مانده است که 584 ، 1 قریه را در 255 ولسوالی تحت تأثیر قرار داده است. انتقال هماهنگی برنامه ماین پاکی به دولت زمانبندی شده بوده و پیش بینی می شد در سال 2017 تکمیل شود.

48. محدودیت های دسترسی بشردوستانه همچنان در چارچوب های نظارت جهانی ملل متحد ثبت می شود. در مجموع، 75 حادثه علیه نهادهای غیردولتی، ملل متحد و سایر نهادهای بین المللی در چهار ماه نخست سال 2016 ثبت شده اند. پنج امدادگر کشته و هشت نفر زخمی شدند. با ربودن 81 امدادگر آدم ربایی در مقایسه با 59 نفر در مدت مشابه سال 2015 به طور قابل توجهی افزایش یافته است. بسیاری از حوادث آدم ربایی نهادهای ماین پاکی را تحت تأثیر قرار داده اند. دسترسی به ولایت بدخشان از طریق پروازهای خدمات هوایی بشردوستانه ملل متحد دسترسی بهبود یافته است.

49. در 16 می، بودجه کل بشردوستانه برای افغانستان به 169 میلیون دالر رسیده بود که از آن میان 65 میلیون دالر برای فعالیت های پیش بینی شده در برنامه پاسخگویی بشردوستانه و 104 میلیون دالر برای سازمان بین المللی صلیب سرخ و هلال احمر تعیین شده بود. برنامه پاسخگویی 16 درصد از نظر مالی تامین شده بود. بودجه برای غذا، مواد غذایی، مراقبت های صحتی و برنامه پناهندگان و عودت کنندگان مخصوصاً به شکل کمی مانده است. صندوق بشردوستانه افغانستان تا سال 2016، 25 میلیون دالر دریافت کرده که بودجه آن بر مراقبت های صحتی اضطراری، کمک به خانواده های بیجاشده و ارزیابی های انسان دوستانه متمرکز شده است.

VI. مبارزه با مواد مخدر

50. در 16 مارچ، دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد بخش تحلیل اجتماعی-اقتصادی گزارش خود را با عنوان "بررسی تریاک افغانستان در سال 2015" منتشر کرد، که در آن اقتصاد وابسته به مواد مخدر و عوامل محرک کشت آن را ارزیابی کرد. نویسندگان این گزارش دریافتند که ارزش ناخالص تخمینی مواد مخدر در افغانستان از سال 2014 تاکنون 45 درصد کاهش یافته و به 1.56 میلیارد دالر رسیده است، اما هنوز هم در بردارنده ی 7 درصد از تولید ناخالص داخلی کشور در مقایسه با 13 درصد در سال 2014 می باشد. کاهش قالب ملاحظه ی اقتصاد تریاک بازتابی از کاهش قابل توجه کشت و تولید تریاک و همچنین کاهش متوسط قیمت مزرعه تریاک خشک در سال 2015 است. ارزش پایین برداشت سال 2015 منجر به کاهش قابل توجه درآمد برای خانواده های روستایی که مشغول کشت تریاک هستند شد، با در نظر داشت اینکه فروش خشخاش و مشتقات آن 40 درصد از درآمد سالانه آنها را به خود اختصاص داده و آسیب پذیری اجتماعی-اقتصادی جوامع روستایی را بیشتر کرده است. برای نخستین بار، این گزارش شامل بخشی درباره نقش زنان افغان در کشت خشخاش بود که نویسندگان آن نتیجه گرفتند در حالی که زنان از درآمد اضافی نقدی برخوردار بودند، اما فقط تأثیر محدودی در زمینه رشد خشخاش و یا انتخاب محصولات جایگزین دارند.

51. هیچ برنامه مهمی از ریشه کنی مواد مخدر به دلیل وجود چالش های امنیتی در مناطق مهم رشد خشخاش و محدودیت های بودجوی گزارش نشده است. بین 10 فبروری و 23 ماه می، مقامات تنفیذ قانون افغانستان 694 عملیات مبارزه با مواد مخدر را انجام دادند که منجر به ضبط 1,329 کیلوگرم هروئین، 3,058 کیلوگرم تریاک، 860 کیلوگرم مرفین، 29 کیلوگرم متامفتامین و 7,688 کیلوگرم چرس، و ضبط 1,406 کیلوگرم مواد شیمیایی پیش ساخته جامد و 1,442 لیتر مواد شیمیایی پیش ساخته مایع شد. علاوه بر این، پنج لابراتوار از بین برده، 851 مظنون دستگیر و 143 وسیله نقلیه، 84 اسلحه و 95 تلفن همراه کشف و ضبط شد. در جریان این عملیات ها سه عضو نیروهای ملی دفاعی و امنیتی افغانستان کشته و پنج نفر زخمی شدند.

VII. حمایت از ماموریت

52. یوناما جهت حصول اطمینان از رعایت کامل حداقل استانداردهای امنیتی عملیاتی، ساخت و ساز ساختمان های جدید خود را در شهر کندز ادامه داد. برای ارتقاء خدمات طبی ارائه شده برای کارکنان ملل متحد در ساحات، تیم

های واکنش اضطراری طبی در ماه اپریل به هشت مکان در بامیان، فیض آباد، گردیز، هرات، جلال آباد، کابل و قندهار اعزام شدند.

VIII. نظارت ها

53. چالش های با هم پیوسته ی اقتصادی، سیاسی و امنیتی همچنان به محک زدن دولت و مردم افغانستان ادامه می دهد. رشد اقتصادی پایین، بیکاری بالا و تشدید شورش ها باعث ایجاد سطوحی جدیدی از بیجاشدگی های داخلی و مهاجرت و برانگیختن مخالفت سیاسی شد. در حالی که این شرایط برآمده از عملکرد دولت نیست، آنها درخواست پاسخگویی مصمم به آن را دارند. دولت به روشنی مسیری را برای ثبات، مسئولیت پذیری و خوداتکایی بیشتر تصویر کرده که تحقق آن همچنان در حال انجام است. در حالی که جامعه جهانی، در جلسات بروکسل و ورشو در سال 2016، مساعدتی را که به افغانستان خواهد کرد در نظر می گیرد، تأکید می کنم که مسیر این کشور برای ثبات شکننده است و به تعهد شفاف و طولانی مدت حمایت بین المللی متکی است.

54. من در چارچوب گروه هماهنگی چهار جانبه درمورد روند صلح و آشتی افغانستان، از تعهد افغانستان با چین، پاکستان و ایالات متحده تشکر می کنم. فقط از طریق یک توافق نامه مذاکره شده ی سیاسی است که مردم افغانستان به صلحی پایدار که شایستگی و نیازمندی اش را دارند دست خواهند یافت. درین مورد مذاکرات مستقیم بین دولت و طالبان ضروری است و من از کشورهای عضو می خواهم که در دستیابی به چنین نتیجه ای کمک کنند.

55. من پیش نویس توافق نامه صلح بین دولت و حزب اسلامی اسلامی گلبدین را مورد توجه دارم و به محض تصویب، از تعهدات انجام شده در این امر برای محو خشونت و ارتباطات با گروه های تروریستی و حمایت از حقوق بشر استقبال می کنم. در حالی که امیدوارم اجرای چنین توافق نامه ای منجر به کاهش سطوح خشونت ناشی از منازعه شود، من اهمیت رعایت تعهدات بین المللی خود در قبال نگه داشتن عاملان در قبال ارتکاب جنایات جنگی، جنایات علیه بشریت و نقض فاحش حقوق بشر را برای افغانستان تأکید می کنم.

56. افزایش تعداد تلفات افراد ملکی ناشی از منازعه غیرقابل قبول است. تلفات ثبت شده در سه ماهه اول سال 2016 بیشترین میزان تلفات ثبت شده از سال 2009 تاکنون بوده است. خشونت ناشی از منازعه همچنان تأثیر مخربی بر کودکان داشته است طوری که کودکان تقریباً یک سوم کل تلفات را در سه ماهه اول به خود اختصاص داده اند. انتظار می رود که به دلیل ادامه منازعات تعداد بیجاشدگی ها افزایش یابد. تعهد دولت در زمینه کاهش تلفات افراد ملکی، در نهایی سازی و تطبیق پالیسی ملی جلوگیری و کاهش تلفات افراد ملکی تبارز خواهد کرد.

57. تصمیم ولسی جرگه مبنی بر رد حکم 2 سپتامبر 2015 مبنی بر توقیف به منظور جلوگیری که مفاد آن خلاف قانون اساسی و میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی که افغانستان عضو آن است می باشد، شاهدهی بر خواست مردم افغانستان جهت پیشبرد رعایت قانون و حقوق بشر است. امید است حکومت نیز بر اعمال مهلت قانونی در مورد استفاده از مجازات اعدام و تسریع در اصلاحات قانونی که موجب تبدیل مجازات اعدام به حبس ابد می شود، اقدام کند.

58. پیشرفت به دست آمده در انتصاب پست های ارشد در حکومت باید تقویت شده و پست های کلیدی کابینه نیز پر شوند. به همین ترتیب، انتصابات و استخدامات بدنه های مدیریتی انتخابات و نیز اجماع در مورد اصلاحات، به گونه ای که مقدمات انتخابات بتواند به شکلی معتبر در سال 2016 برگزار شود ضروری است.

59. تعهد رئیس جمهور مبنی بر اتخاذ پالیسی ها و شیوه های دقیق تر برای مقابله با فساد باید در عمل پیاده شود. برای انجام این کار ضرورت به حمایت قاطعانه ولسی جرگه در پاسداری و تقویت اعتماد عامه است. تطبیق قانون

- دسترسی به اطلاعات از نوامبر 2014 می تواند کمک شایانی در بهبود شفافیت و امکان نظارت از سوی جامعه مدنی، که کمکی برای تلاش ها جهت مبارزه با فساد اداری است کند.
60. نشست ورشو و کنفرانس بروکسل در مورد افغانستان می تواند محوری اساسی در مسیر کشور و منطقه بوده و تلاشهای حیاتی را برای تقویت اتصال و همکاری بین مرزی ترویج کند. در عین حال، جهت حصول اطمینان از رویکردی که وظیفه دشوار حکومت را در تأمین بودجه نیروهای امنیتی و همزمان تأمین بودجه ابتکارات توسعه ای به رسمیت می شناسد، نیاز به توجه مداوم دارد. دولت باید نقش خود را بازی کرده و نشان دهد که متعهد به تطبیق اصلاحات لازم جهت حصول اطمینان از تأثیر محسوس کمک های بین المللی بر زندگی افغان ها است. من تأکید می کنم که انتظارات کشورهای عضو از برنامه اصلاحات افغانستان با در نظر گرفتن چالش های بارز این کشور باید واقع بینانه باشد.
61. من از همه پرسونل ملل متحد در افغانستان و نماینده ویژه سابقم، نیکلاس هایسون، به خاطر وقف نمودن خویش، در شرایط بسیار دشوار در امر تحقق تعهدات شان در حمایت از مردم افغانستان، سپاسگزاری کرده و به نماینده ویژه جدیدم، تادامیچی یاماموتو خوش آمدید می گویم.